

ønsteligt, idet vi nære den Overbevisning, at en saadan Bevilling vil kunne bringe betydelig Frugt, ikke blot for de Paagjældende, men for deres hele Virksomhed i Faget, og vi antage, at denne Bevilling under alle Omstændigheder maa staa fuldt ved Siden af en Bevilling til Reiser for Husmænd og anses for ligeaa nyttig i alle Maader. — Bevillingen under Nr. 28 til Reiser i Handelsens Interesse har Mindretallet ikke tidligere anset for fornøden, idet Mindretallet har udtalt, at det gik ud fra, at Ministeren altid vilde kunne faae efterbevilget det fornødne Beløb, naar der var blevet foretaget saadanne Reiser i særlige Diemed. Overfor Ministeriets fastholdte Begjæring om dette Beløb har Mindretallet imidlertid ikke villet fastholde sit Standpunkt, men anset det for rettest, at der blev stillet en saadan almindelig Bevilling til Disposition, hvad der i og for sig ikke kan siges Andet end at være nok saa stemmende med almindelige konstitutionelle Principer som den af Mindretallet tidligere anbefalede Fremgangsmaade. Man kan ikke Andet end udtale en levende Beklagelse over, at Udvalgets Flertal har stillet Haandværkere og Handlende paa den ene Side saa forskjelligt fra Landbrugerne, særlig Husmændene, paa den anden Side. Der synes hos Flertallet at være en ganske anden Interesse for at imødekomme selv vidtgaaende Fordringer, naar de fremkomme i Landbrugets Navn, end der er for at imødekomme selv meget smaa bestedne Begjæringer, der fremsættes fra Industri og Handel, og dette anser Mindretallet for høist beklageligt. Mindretallets sidste Bemærkning kan udstrækkes til at gjælde ogsaa Bevillingen til Haudelsdirektoratet, som atter i Nar er bleven opført. Det blev udtalt af den ærede Ordfører, at der ikke om denue Sag var fremkommet noget Nyt. Det er i og for sig ganske rigtigt, men jeg tror paa den anden Side, det maa erkendes, at naar en vis Begjæring fremsættes af dem, som have ikke blot særlig Interesse deri, men ogsaa særlige Betingelser for at vurdere Betydningen deraf, fremsættes og fastholdes uagtet gjentagne Nægtelser, ligger der heri et Vidnesbyrd om, at denne Bevilling har en Betydning, som det maatte for Udenforstaaende kan være vanskeligt at vurdere, men som i alt Fald af dem, hvem den vedrører, betragtes som værende meget væsentlig. Og den Omstændighed, at Regjeringen Nar efter Nar har gjentaget Forslaget, vidner jo om, at den for sit Vedkommende ganske deler de Paagjældendes Betragtninger. Jeg skal derfor anbefale det høje Thing at bevilge de paagjældende Poster.

Blyhne: I Anledning af de Bemærkninger, der faldt fra den ærede Ordførers Side med Hensyn til det begjærede Tilskud til en Konsulent i det svære Hestebrug, vil jeg gjerne gjøre et Par Bemærkninger. Det beroede lidt paa en Misforstaaelse, naar han mente, at en saadan Konsulent særlig skulde lægge an paa at udbille paa Verne det svære Hestebrug. Det beroede som sagt paa en Misforstaaelse, men den er muligvis noget foranlediget af den Skrivelse, som ledjager Betænkningen. Det paagjældende Tilskud, der her forlanges, er til en Mand, der allerede i en Række af Nar har støttet Hesteablen i en ganske særlig Grad ved sin Dygtighed og sit praktiske Greb paa Sagen. Han begyndte i Sjælland, og navnlig der har man allerede set gode Spor af hans Virksomhed. Han er gaaet videre i sin Virksomhed paa Verne, og jeg tror ogsaa, man der har fundet i ham den rette Mand til at udføre en Gjærning, der er af stor Betydning for hele Jordbruget. At han naturlig ved at begynde i Sjælland først har kastet sig over de sværere Heste, ligger i Forholdets Natur, og det er sikkert, at ved den Støtte, han har givet Jordbruget, er det flaaet fast, at Hesteablen i Sjælland kun kan udvikles paa Basis af det svære Hestebrug. At man paa samme Tid har faaet Diet op for, at man muligvis ogsaa maa gaa frem i den Retning paa Verne, er et andet Spørgsmaal, men jeg tror ikke, at man ved at ansætte denne Mand risikerer at paatvinge den sjællandske Hesteavl et bestemt Præg. Jeg haaber i ethvert Tilfælde, at det vedblivende her i Landet vil være Jordbruget selv, der tager Initiativet til, i hvilken Retning Udviklingen skal gaa. Hvad man end bliver enig om at holde sig til, er jeg overbevist om, at Ansættelsen af denne Mand og de Penge, som her bevilges dertil, ere vel anvendte Penge, og at man overalt, saavel paa Verne som i Sjælland, vil finde en god og kraftig Støtte i denne Mand. Grunden til, at jeg har begjært Ordet, er nærmest det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg har ikke havt til Hensigt at foregribe den Beslutning, som Ministeren og Udvalget ved Overbetælse maatte komme til med Hensyn til denne Sag. Jeg har foreslaaet bevilget 15,000 Kr. til en teknisk Skole i Esbjerg. Der er indkommet et Andragende fra Haandværkerforeningen i Esbjerg i denne Retning, et Andragende, der er henvist til Finantsudvalget, og af det igjen henvist til Ministeren. Efter de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører, og i Kraft af den Bevilling, som den ærede Minister nærer for Esbjerg, tør jeg antage, at der vil blive givet dette Andragende den samme velvillige Over-